

Arrest

nr. 230 519 van 18 december 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. MEURIS
Stationsstraat 56/2
3620 LANAKEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 september 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. D'HAYER, die *loco* advocaat L. MEURIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 4 november 2018 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 7 november 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 24 augustus 2016 in Bulgarije (Eurodac).

1.2. Op 27 november 2018 nam de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 20,6 jaar oud was met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.3. Op 28 augustus 2019 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 28 augustus 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 07/11/2018
Overdracht CGVS: 26/02/2019*

U werd op 5 april 2019 van 14.05 uur tot 16.40 uur gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), in aanwezigheid van een tolk die de taal Pashtu machtig is. Uw advocaat, Meester Meyers was hierbij aanwezig gedurende het volledige gehoor.

A. Feitenrelaas

U zou over de Afghaanse nationaliteit beschikken, een soennitische Pashtu zijn en afkomstig zijn uit Mamur Nabidorp (Dand-e-Shahabuddin), district Puli Khumri in de provincie Baghlan. U zou daar ook het grootste deel van uw leven blijven wonen alvorens u problemen kreeg en Afghanistan diende te ontvluchten. Na het overlijden van uw vader in een auto-ongeluk zou uw oom voor uw familie zorgen. Hij was echter commandant van de lokale politie en kwam in die hoedanigheid vaak in aanraking met de plaatselijke taliban. Zo ook toen er gevochten werd in uw dorp stuurde uw oom u richting Hussain Khail waar u werd bewaakt door twee soldaten. Nadat ook zij echter gewond raakten besloot uw oom dat het beter was voor u om Afghanistan te verlaten en reisde u eind 2015 met behulp van een smokkelaar richting Bulgarije. Tijdens uw verblijf in Bulgarije kreeg u echter te horen dat uw oom tijdens de gevechten gedood werd en zou u bovendien door de Bulgaarse autoriteiten eind 2016 gerepatrieerd worden richting Afghanistan. U trok na aankomst in Kabul richting Zamankhel (Puli Khumri), alwaar de rest van uw gezin bij een andere oom verbleef. De taliban had echter te horen gekregen dat u was teruggekeerd en wilde u dan ook levend vangen. Ze verdachten u ervan een spion te zijn en te werken als bodyguard voor uw overleden oom aangezien u vaak in zijn buurt vertoefde. U zou uiteindelijk zo'n twee maanden in Zamankhel verblijven tot men genoeg geld had verzameld en u opnieuw Afghanistan kon ontvluchten. U verliet Afghanistan in de zomer en reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Bosnië-Herzegovina, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk richting België waar u twee dagen later op 7 november 2018 een eerste verzoek om internationale bescherming zou indienen. Ter staving van dit verzoek legde u volgende originele stukken neer: uw taskara en vaccinatiekaart, de taskara van uw oom, enkele van zijn foto's, foto's van u en de originele enveloppe waarmee deze stukken werden verzonden. U legde daarnaast nog kopieën neer van de taskara van uw vader en een vliegtuigticket.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept.

Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 5 april 2019, p. 1-2).

Ten eerste legde u geen enkel overtuigend stuk neer ter staving van uw identiteit. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 22 februari 2019, p. 1) werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is het bewijs van identiteit van een verzoeker een essentieel element in zijn verzoek om internationale bescherming én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. Gevraagd naar dergelijke stukken ter staving van uw identiteit, legde u evenwel een originele taskara (identiteitsbewijs) neer, doch kan dit stuk niet overtuigen. Immers had u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken nog verklaard dat uw originele taskara verloren was gegaan en u in Afghanistan enkel nog over een duplicaat zou beschikken. Dat u heden dan ook zou ontkennen uw taskara ooit te zijn verloren en dit stuk allerminst een duplicaat zou zijn is bijzonder opmerkelijk (Verklaring DVZ, dd. 22 februari 2019, p. 10). Daar uit toegevoegde informatie ook nog eens blijkt dat allerhande Afghaanse documenten wegens 's lands hoge corruptiegraad eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, wordt de authenticiteit van dit stuk in grote mate ondermijnd. Wat er ook van zij, niet alleen ontbreekt het uw taskara aan enige bewijswaarde, ook uw inhoudelijke verklaringen over dit stuk overtuigden niet. Zo had u geen idee in welk jaar u deze taskara had ontvangen, wist u niet in welk jaar u werd geboren en, zo zou verder blijken, stemt uw werkelijke leeftijd niet overeen met de leeftijd neergepend op uw taskara (CGVS, p. 3-4). Het ontbreken van een geldig geloofwaardig identiteitsbewijs ondermijnt uw geloofwaardigheid reeds een eerste maal, daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Ten tweede kunnen niet alleen vraagtekens worden geplaatst bij uw beweerde identiteit, maar bestaan er evenzeer ernstige twijfels omtrent uw beweerde leeftijd. U gaf immers tijdens uw inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat u op het ogenblik van het interview minderjarig zou zijn. Zo verklaarde u toen op 6 november 2018 dat u geboren werd op 30 november 2002 en aldus zestien jaar zou zijn geweest (Verklaring DVZ, p. 5).

Nadien werd echter vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël, dat uw minimumleeftijd hoger zou liggen dan u beweerde. Uit dat onderzoek is immers gebleken dat u op 21 november 2018 een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar een goede schatting is. Hoewel deze beslissing reeds lang werd betekend, tekende u hiertegen nooit beroep aan noch deed u nooit enige moeite om uw bewering dat u minderjarig zou zijn terdege te staven (supra). Wat meer is, toen u bovendien ten gehore op het CGVS werd gevraagd wat uw geboortedatum dan wel zou zijn, gaf u plots aan dat u geen idee had, noch dat u wist in welk jaar u werd geboren. Waar de geboortedatum dan vandaan kwam die u door de DVZ eerder had laten optekenen, leek u evenmin te weten. Dat u geen enkel idee zou hebben wat uw geboortedatum dan wel zou zijn en dat u hier nooit zou bij hebben stilgestaan is niet ernstig. Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u de Belgische asiendiensten doelbewust tracht te misleiden door zich jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent.

Ten derde heeft u het CGVS geen duidelijk zicht gegeven op waar u vandaan komt en waar u voor uw komst naar België heeft verbleven. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. Het CGVS kan echter geen geloof hechten aan uw beweerde (recente) herkomst uit Mamur Nabi-dorp (Dand-e-Shahabuddin), district Puli Khumri in de provincie Baghlan en wel om volgende redenen.

Vooreerst is het opmerkelijk dat u geen enkel geloofwaardig en overtuigend stuk neerlegde ter staving van uw herkomst en/of verblijfplaatsen. Op basis van uw verklaringen blijkt dat u nog contacten hebt in Afghanistan (CGVS, p. 3), maar u slaagde er evenwel niet in overtuigende stukken neer te leggen om uw verklaringen kracht bij te zetten. U slaagde er vooreerst niet in uw eigen identiteit te staven, maar ook legde u slechts een kopie neer van uw vaders taskara. Immers kunnen dergelijke kopieën altijd onderhevig zijn aan mogelijk knip- en plakwerk waardoor deze eigenlijk amper bewijswaarde bezitten. Daargelaten ook de overige stukken, zoals de taskara van uw oom (en zelfs uw vaccinatiekaart), eigenlijk niets zeggen over uw eigen verblijfplaatsen, hebt u bovendien geenszins enige familieband weten aan te tonen met de persoon in kwestie waardoor niet zondermeer kan worden aangenomen dat deze stukken ook op u betrekking hebben. Wat betreft de vaccinatiekaart dient ook nog te worden vermeld dat dergelijk stuk gezien het niet-officiële karakter eigenlijk door eender wie, eender waar kan worden ingevuld. U had bovendien geen idee hoe lang u deze kaart had, wat daarop werd neergepend en gezien deze op zijn beurt nog eens een (andere) geboortedatum vermeldt die u niet leek te kennen wordt de authenticiteit ervan ernstig ondermijnd. Met betrekking tot de door u neergelegde persoonlijke foto's moet worden opgemerkt dat aan dergelijke foto's weinig waarde kan worden gehecht daar deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld. Bovendien heeft het CGVS geen enkel zicht op waar, wanneer (net als u) en onder welke omstandigheden deze foto's worden genomen (CGVS, p. 16-18). Niet alleen ondermijnt het ontbreken van authentieke en overtuigende documenten ter staving van uw herkomst uw geloofwaardigheid, bovendien kan het CGVS hierdoor enkel afgaan op uw verklaringen die geenszins konden overtuigen.

Immers bleek uw kennis over uw regio van herkomst bijzonder oppervlakkig voor iemand die daar zijn jeugd zou hebben doorgebracht. Zo is het vooreerst bijzonder frappant dat u allerminst vertrouwd leek met de Afghaanse kalender. Zo wist u slechts zes maanden correct te benoemen en bovendien leek u weinig op de hoogte van de Afghaanse jaartelling. U meende verder niet zeker te kunnen aangeven welke de zomermaanden waren: "Ik weet dat Jawza en Saratan zomermaanden zijn" en had bovendien geen enkel idee welke de wintermaanden waren. Dat u dit zou ontgaan in Afghanistan is bevreemdend. In elk geval, u verklaarde afkomstig te zijn uit Puli Khumri en u dan ook gepolst naar de omliggende districten antwoordde u enkel correct Dahana-I-Ghuri en Dushi, beweerde u evenwel verkeerdelijk dat zowel Tala Wa Barfak, Dih Sala als Khinjan aan Puli Khumri grensden en vergat u Nahrin en Baghlani Jadid te

vermelden. U beweerde verder dat Samangan, nochtans een provincie, een omliggend district was, maar dan gepolst naar Khuram Wa Sarbagh, nochtans een aangrenzend district uit de provincie Samangan, leek u eerder uit de lucht te vallen. Wat er ook van zij, u dan gevraagd naar de districtscentra van de districten die u dan wel wist op te noemen, moest u het antwoord schuldig blijven daar u nooit uw dorp zou hebben verlaten. Dat u dan wel bepaalde districten bij naam kon noemen, doch het u aan verdere informatie ontbrak wijst op een zeker ingestudeerd karakter van uw verklaringen. Immers had u ook geen weet van enkele dorpen in deze districten, bleek u naast Kunduz, Samangan en Pansjir geen enkele andere omliggende provincie correct te kunnen benoemen en beweerde u zelfs verkeerdelijk dat Bamiyan, Parwan en Takhar aan Baghlan grensden. Welke de provinciehoofdsteden hiervan waren wist u evenmin, noch had u hier verdere informatie over. U had geen idee op welke afstand Kabul van uw dorp zou liggen, noch wist u wat de naam van de weg richting de hoofdstad was. U verklaarde verder wel dat er ziekenhuizen zouden zijn in uw district, maar slaagde er niet in om er meer dan twee te benoemen. U wist slechts de naam van één enkele school in uw district te noemen en had naast Oezbeken, Tadzjieken en "Farsi-sprekers", geen idee welke andere etniciteiten, zoals Hazara, in uw district zouden verblijven. U had daarnaast geen enkel idee wanneer de laatste nationale verkiezingen waren in Afghanistan en bleek maar weinig te kunnen specificeren waar mensen destijds gingen stemmen: "Op school". U dan gevraagd wie het districtshoofd zou zijn geweest antwoordde u dan wel spontaan dat het Nemati was en kon u zelfs zijn voorganger benoemen. U had echter verder geen enkele informatie over deze personen, noch wist u wie de gouverneur van uw provincie was. Zo ook kon u slechts één politiecommandant benoemen, maar bleek u zijn voorganger niet te kennen. Wat er ook van zij, u dan gepolst naar overige prominente personen uit uw district slaagde u er opnieuw in om twee namen op te geven, maar wist u naast hun functie eigenlijk niets noemenswaardigs over hen te vertellen. Dat u dan opnieuw zomaar enkele namen zou kunnen opsommen zonder dat u verdere informatie leek te hebben onderstreept het ingestudeerde karakter van uw kennis. U kon verder over 'Cement Hill' niets anders vertellen dan dat er "een cementfabriek" was en wist de rivier in uw dorp niet preciezer te omschrijven dan "Kunduz-rivier". U had geen idee wie Abdullah Harris of Safar Mohammad Safar waren, nochtans beiden voormalige burgemeesters van Puli Khumri en meende dan wel dat Daesh aanwezig was in Baghlan, maar had geen idee wanneer dat was. U wist verder slechts twee recente incidenten te benoemen, terwijl er wel meer zijn en bovendien had u geen idee wanneer deze twee genoemde incidenten plaatsvonden. U beweerde verder verkeerdelijk dat Abdul Samad Habibi een politiechef zou zijn geweest en had verder geen informatie over hem. Dat hij, nochtans een generaal in het Afghaans leger in uw regio werd gearresteerd toen hij drugs transporteerde leek u te zijn ontgaan. Abdul Jabar Purduli, wél politiechef en verantwoordelijk voor de arrestatie, kende u niet. Dat u dan wel zou weten wie Maulvi Helal was en welk lot hij beschoren was, wijst gezien deze feiten zich afspeelden na uw vertrek, andermaal op het ingestudeerde karakter van uw verklaringen (CGVS, p. 4-6, 11-12, 14-16, 27-29). Dergelijke gebrekkige kennis overtuigt allerm minst en ondergraaft uw geloofwaardigheid.

De verschoning die u hiervoor telkens aanhaalt, als zou u ongeschoold zijn, overtuigt bovendien amper. Immers kan dit allerm minst als schoolse kennis worden beschouwd en u bovendien gevraagd wat u dan wel de hele tijd zou hebben gedaan in Afghanistan geraakte u niet verder dan "Ik zorgde voor het vee" en gevraagd om uw leven dan te schetsen vatte u dit nogal summier samen. Dat u dan ten aanzien van het CGVS ook nog eens zou verklaren niet naar school te zijn geweest, daar het u niet interesseerde, terwijl dat bij de DVZ nog omwille van economische redenen was, overtuigt dan ook niet. Wat er ook van zij, zelfs van personen met een geringe opleiding, die quasi- ongeletterd zijn mag verwacht worden dat zij omtrent belangrijke feiten in hun leven, die de essentie uitmaken van hun verzoek en hun identiteit en dagelijkse leven, voldoende coherente en duidelijke informatie kunnen geven. Immers betreft het niet louter schoolse kennis, daar in het dagelijkse leven ongetwijfeld wordt gesproken over nabije districten, provincies en provinciehoofdsteden. Dat u hierover onvolledige en zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegt, strookt niet met uw bewering tot aan uw vertrek uit Afghanistan deel te hebben uitgemaakt van de Afghaanse maatschappij. U maakte hoe dan ook allerm minst een ongeletterde indruk: u sprak naast het Pashtu ook Dari en Farsi, u was vertrouwd met Facebook (FB) en bleek bovendien voldoende overweg te kunnen met de Westerse kalender. Dat u overigens verschillende documenten op de DVZ telkens met dezelfde handtekening ondertekende is een sterke indicatie dat u wel degelijk geletterd bent en zich dan ook een profiel tracht aan te meten dat niet met de werkelijkheid overeenstemt (CGVS, p. 7, 11-12, 29-30 & Verklaring DVZ, p. 6).

Ten vierde kon ook uw reisweg richting Europa niet overtuigen. Zo verklaarde u Afghanistan te hebben verlaten "eind 2015", maar wanneer precies dat was, leek u niet te weten. U zou in Nimroz de grens met Iran hebben overgestoken, maar gevraagd wat Nimroz dan was, antwoordde u nogal weinig overtuigend: "Ik denk dat het de provincie is waar de grens is". Welke plaatsen u tussen uw dorp en Nimroz dan zou zijn gepasseerd leek u helemaal niet te weten en waar in Iran u zou zijn gepasseerd evenmin.

Wat meer is, u had geen idee waar in Iran u passeerde, noch had u enig idee langs welke kant van de weg men aldaar zou rijden. Dergelijke vage verklaringen overtuigen op zich reeds allerm minst en bovendien beweerde u nadien nog vanuit Bulgarije te worden gedeporteerd richting Afghanistan. Daargelaten u ook dit niet preciezer wist te staven dan "Ik denk eind 2016", wist u dit ook niet beter te staven dan met een kopie van een vliegtuigticket. Ofschoon dergelijke kopieën altijd onderhevig kunnen zijn aan mogelijk knippen plakwerk en deze dus een uiterst geringe bewijswaarde dragen, is het bijzonder frappant dat dit ticket op naam van 'Utmankhel Shirzad' zou staan. U dan ook gepolst wie dat was, antwoordde u nogal bevreemdend dat het uw naam was en u er op gewezen dat u dit nooit eerder had laten vallen merkte u nogal laconiek op dat u destijds "niet wist dat iedereen een familienaam moest hebben" en u "gewoon Utmankhel zei". Dat u dan ook nog eens zou beweren dat het een stam is, doch niet eens de uwe, raakt kant noch wal en ondermijnt uw geloofwaardigheid eens te meer (CGVS, p. 11, 13). Dat u over een dusdanig ingrijpende gebeurtenis niet meer zou kunnen vertellen dan bovenstaande is opmerkelijk en doet vermoeden dat u op een andere manier, langs een andere weg zou zijn gereisd dan u beweert.

Aldus blijkt uit bovenstaande vaststellingen aldus dat u niet de waarheid heeft verteld over uw identiteit, uw herkomst en reisweg, waardoor logischerwijs ook de geloofwaardigheid van uw problemen in het gedrang komt.

De ongeloofwaardigheid van uw relaas zou echter ook nog blijken uit de talrijke vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen uw relaas. Zo verklaarde u problemen te hebben gekend in Afghanistan daar uw oom commandant van de 'lokale politie' zou zijn geweest. Daargelaten u geen enkel officieel stuk neerlegde ter staving van zijn functie, werd u dan de kans geboden om alles te vertellen wat u wenste over de job van uw oom, maar raakte u niet verder dan dat hij "commandant was", "tien à vijftien mensen onder zijn bewind had" en hij regelmatig vocht tegen talib. U had verder geen enkele informatie over zijn job en gevraagd hoe lang hij reeds commandant was, wist u dit niet beter te plaatsen dan "vier-vijf jaar". U meende dat hij voordien aangesloten was bij Hezb-Islami, maar had geen enkel idee wat hij voor hen deed: "Ik kan zeggen dat oom een geweer had". Wie of wat Hezb-Islami was, wist u niet en waar de 'lokale politie' dan voor zou staan evenmin: "Het enige wat ik weet over de politie is dat ze mensen van dezelfde regio zijn die zorgen voor veiligheid daar": nogal summier. Hoe dan ook, u dan gepolst wanneer uw problemen startten met de taliban merkte u op dat dit na de dood van uw oom was, maar waarom u daar later (alsook bij de DVZ) nog van zou maken dat u eigenlijk ook voor zijn overlijden door hen beschuldigd werd een spion te zijn, is niet duidelijk. In elk geval, wanneer precies u werd beschuldigd leek u niet te weten: "Het was lang geleden, ik was er", noch leek u duidelijk te kunnen stellen waarom men u als spion zou beschouwen. U verwees verder naar de talib die u beschuldigde als mensen van het dorp, liet pas na aandringen een aantal (onbekende) namen vallen, al had u eigenlijk niets noemenswaardig over hen te vertellen. Wat er ook van zij, u beweerde nadien onder druk van uw oom te zijn verhuisd richting Hussain Khail, en daargelaten u eerder eigenlijk had verklaard nooit elders te hebben verbleven in Afghanistan, bleek u niet precies te kunnen aangeven wanneer dat was: "Drieënhalf à vier jaar geleden". Zo ook zou uw oom later om het leven komen, legde u hiervan echter geen enkel officieel stuk neer ter staving en had u geen idee wanneer uw oom het leven liet. De vaststelling tot slot dat u klaarblijkelijk nadat u teruggestuurd werd richting Afghanistan er alsnog voor zou opteren om terug te keren naar Puli Khumri en ook uw familie daar nog steeds zou wonen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas eigenlijk finaal (CGVS, p. 6, 18-24).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u echter niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas werden reeds grotendeels besproken en zijn niet van die aard dat zij bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen dergelijke stukken geenszins de geloofwaardigheid van een in casu ongeloofwaardig relaas herstellen. Bovendien dient opnieuw te worden gewezen op de geringe bewijswaarde van Afgaanse documenten, wegens de hoge graad van corruptie in het land. Aan de door u neergelegde foto's van uw beweerde oom kan geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld. Het CGVS heeft geen enkel zich op waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze foto's werden genomen en evenmin hebt u enige familieband met de persoon in kwestie weten aan te tonen. De enveloppe, tot slot, bewijst dat u post krijgt uit Afghanistan, al is het opmerkelijk dat deze verzonden werd door uw reeds overleden vader.

Uw verklaring hiervoor, dat vrouwen geen brieven sturen in Afghanistan is een blote bewering die u niet hard kunt maken (CGVS, p. 16-18, 22, 30).

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017, pag. 1-70, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018, pag. 1-24, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 5 april 2019 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud en op het einde uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of beweerde regio van herkomst in Afghanistan (CGVS, p. 1-2, 30). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de motiveringsplicht.

Hij geeft een korte theoretische toelichting omtrent de motiveringsplicht en meent dat de commissaris-generaal ten onrechte besluit dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade heeft.

Verzoeker benadrukt vooreerst dat hij zijn originele taskara heeft neergelegd en voert hierbij aan dat de commissaris-generaal ten onrechte voorhoudt dat dit document niet zou overtuigen.

Verder betwist verzoeker de motivering in de bestreden beslissing dat verzoeker de Belgische instanties bewust tracht te misleiden met betrekking tot zijn leeftijd. Hij benadrukt dat hij ongeschoold is en dacht dat hij minderjarig was, zoals hij aangaf. Hij werd slechts na het leeftijdsonderzoek door de Dienst Voogdij van de FOD Justitie voor het eerst "geconfronteerd" met het feit dat hij meerderjarig zou zijn. Omdat hij zich op dat moment niet liet bijstaan door een advocaat, heeft hij geen beroep aangetekend deze beslissing. Hij besluit echter dat "Het is dus absoluut niet zo dat verzoeker 'doelbewust' zijn werkelijke leeftijd, waar verzoeker tot voor het medisch onderzoek zelf niet van op de hoogte was, zou hebben verzwegen."

Verzoeker benadrukt verder dat hij de taskara van zijn vader en oom, de vaccinatiekaart van zijn oom en persoonlijke foto's heeft neergelegd om zijn familiebanden en zijn herkomst uit het dorp Mamur Nabi in het district Puli-Khumri in de provincie Baghlan aan te tonen. Hij voert aan dat *"Het Commissariaat-Generaal meent dat dit niet voldoende is doch verzoeker legde alle documenten, in zijn bezit ter staving van zijn identiteit voor, en stelt zich dan ook de vraag welke stukken hij, in zijn omstandigheden, nog had kunnen of moeten voorleggen."*

Waar verzoeker verder onvoldoende kennis over zijn regio van herkomst wordt *"verweten"*, wijst hij erop dat *"duidelijk"* blijkt dat hij ongeschoold en (quasi-)ongeletterd is. Het verzoekschrift stelt dan ook dat *"Verzoeker stond in voor de zorg van het vee en van hem kan dan ook redelijkerwijze niet worden verwacht dat hij tot in het kleinste detail op de hoogte is van zijn wat er zich precies binnen zijn regio afspeelt, de exacte benamingen van de plaatsen, dorpen en steden rondom zijn verblijfplaats kan oplijsten en bovendien op de hoogte zou moeten zijn van de prominente figuren in zijn district."*

Hij besluit dan ook dat *"[d]e Commissaris-Generaal schijnbaar maar weinig begrip op[brengt] voor de penibele situatie waarin verzoeker verkeerde."*

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van *"artikel 1A, tweede lid van de Conventie van Genève in samenlezing met de artikelen 48, 49 en 52 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de weigering van vreemdelingen"*.

Verzoeker stelt dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud voldoende heeft aangetoond dat hij wel degelijk voldoet aan de voorwaarden van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag, gelet op het feit dat:

"- Verzoeker bevindt zich buiten zijn land van herkomst, Afghanistan;

- Verzoeker heeft een gegronde vrees voor vervolging, daar hij Afghanistan is dienen te ontvluchten omwille van de taliban. De taliban was actief op zoek naar verzoeker, daar zij meenden dat hij een spion alsook de bodyguard van zijn oom was;

- Verzoeker vreest vervolgd te worden omwille van het nauwe verwantschap met zijn oom, commandant van de lokale politie en overigens gedood tijdens een gevecht met de taliban;

- Verzoeker kan, of uit hoofde van zijn vrees, wil om deze reden dan ook niet de bescherming van zijn land inroepen".

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn relaas aannemelijk te maken. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

In casu treedt de Raad, na lezing van het administratief dossier, de commissaris-generaal bij dat geen geloof kan worden gehecht aan (i) verzoekers identiteit zoals vermeld op de door hem neergelegde taskara, (ii) zijn leeftijd, (iii) zijn vermeende herkomst uit dorp Mamur Nabi in het district Puli-Khumri in de provincie Baghlan, (iv) zijn reisweg en (v) de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten.

De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Verzoeker beperkt zich louter tot het volharden in zijn vrees voor vervolging en de bewijskracht van de door hem neergelegde documenten, het maken van persoonlijke vergoelijkten en het minimaliseren van de bevindingen van de commissaris-generaal.

Met het louter aanvoeren dat de commissaris-generaal ten onrechte geen bewijswaarde toekent aan zijn originele taskara, doet verzoeker immers geen afbreuk aan de omstandige en pertinente motieven in de bestreden beslissing waaruit genoegzaam blijkt dat aan de neergelegde taskara geen bewijswaarde kan worden toegekend met betrekking tot verzoekers identiteit en herkomst. De Raad benadrukt hierbij dat de commissaris-generaal een ruime appreciatiebevoegdheid bezit aangaande de bewijswaarde van de aan hem voorgelegde documenten. Ook om andere redenen dan hun eventuele valsheid kan hij aan deze stukken iedere bewijswaarde ontzeggen. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat *“Ten eerste legde u geen enkel overtuigend stuk neer ter staving van uw identiteit. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 22 februari 2019, p. 1) werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is het bewijs van identiteit van een verzoeker een essentieel element in zijn verzoek om internationale bescherming én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. Gevraagd naar dergelijke stukken ter staving van uw identiteit, legde u evenwel een originele taskara (identiteitsbewijs) neer, doch kan dit stuk niet overtuigen. Immers had u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken nog verklaard dat uw originele taskara verloren was gegaan en u in Afghanistan enkel nog over een duplicaat zou beschikken. Dat u heden dan ook zou ontkennen uw taskara ooit te zijn verloren en dit stuk allerminst een duplicaat zou zijn is bijzonder opmerkelijk (Verklaring DVZ, dd. 22 februari 2019, p. 10). Daar uit toegevoegde informatie ook nog eens blijkt dat allerhande Afgaanse documenten wegens ‘s lands hoge corruptiegraad eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, wordt de authenticiteit van dit stuk in grote mate ondermijnd. Wat er ook van zij, niet alleen ontbreekt het uw taskara aan enige bewijswaarde, ook uw inhoudelijke verklaringen over dit stuk overtuigden niet. Zo had u geen idee in welk jaar u deze taskara had ontvangen, wist u niet in welk jaar u werd geboren en, zo zou verder blijken, stemt uw werkelijke leeftijd niet overeen met de leeftijd neergepend op uw taskara (CGVS, p. 3-4). Het ontbreken van een geldig geloofwaardig identiteitsbewijs ondermijnt uw geloofwaardigheid reeds een eerste maal, daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.”* Verzoeker voert geen concrete of dienstige argumenten aan die desbetreffende vaststellingen kunnen weerleggen of in een ander daglicht stellen.

De bestreden beslissing oordeelde verder terecht dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over zijn leeftijd. Verzoeker verklaarde bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming op 7 november 2018 immers dat hij geboren was op 30 november 2002 en dus minderjarig was, terwijl uit de beslissing van de Dienst Voogdij van 27 november 2018 blijkt dat hij meerderjarig is, omdat uit het leeftijdsonderzoek bleek dat hij 20,6 jaar oud was met een standaarddeviatie van 2 jaar. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hem geen kwade trouw verweten kan worden aangezien hij pas na het leeftijdsonderzoek geconfronteerd werd met zijn meerderjarigheid, doch de Raad acht het niet aannemelijk dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn geweest van zijn werkelijke leeftijd, temeer nu blijkt dat verzoeker minstens twee jaar ouder is dan hij aanvankelijk verklaarde, hetgeen een verschil betreft die niet louter kan worden verklaard noch verschoond door de algemene bewering dat hij zijn werkelijke leeftijd niet kende. Verzoeker gaf bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming bovendien een exacte geboortedatum op, zijnde 30 november 2002, hetgeen niet aannemelijk is indien verzoeker werkelijk niet op de hoogte was van zijn exacte leeftijd. Dit toont dan ook voldoende aan dat verzoeker wel degelijk bewust de Belgische instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming tracht te misleiden. De vaststelling dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd over zijn werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van zijn nood aan internationale bescherming, is nefast voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Waar verzoeker er verder in zijn verzoekschrift nog op wijst dat hij alle documenten in zijn bezit heeft voorgelegd ter staving van zijn identiteit en herkomst, wijst de Raad erop dat hij andermaal voorbijgaat aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing waarom de door verzoeker neergelegde documenten geen afdoende bewijswaarde bieden ter staving van verzoekers herkomst: *“Vooreerst is het opmerkelijk dat u geen enkel geloofwaardig en overtuigend stuk neerlegde ter staving van uw herkomst en/of verblijfplaatsen. Op basis van uw verklaringen blijkt dat u nog contacten hebt in Afghanistan (CGVS, p. 3), maar u slaagde er evenwel niet in overtuigende stukken neer te leggen om uw verklaringen kracht bij te zetten. U slaagde er vooreerst niet in uw eigen identiteit te staven, maar ook legde u slechts een kopie neer van uw vaders taskara. Immers kunnen dergelijke kopieën altijd onderhevig zijn aan mogelijk knip- en plakwerk waardoor deze eigenlijk amper bewijswaarde bezitten. Daargelaten ook de overige stukken, zoals de taskara van uw oom (en zelfs uw vaccinatiekaart), eigenlijk niets zeggen over uw eigen verblijfplaatsen, hebt u bovendien geenszins enige familieband weten aan te tonen met de persoon in kwestie waardoor niet zondermeer kan worden aangenomen dat deze stukken ook op u betrekking hebben. Wat betreft de vaccinatiekaart dient ook nog te worden vermeld dat dergelijk stuk gezien het niet-officiële karakter eigenlijk door eender wie, eender waar kan worden ingevuld.*

U had bovendien geen idee hoe lang u deze kaart had, wat daarop werd neergepend en gezien deze op zijn beurt nog eens een (andere) geboortedatum vermeldt die u niet leek te kennen wordt de authenticiteit ervan ernstig ondermijnd. Met betrekking tot de door u neergelegde persoonlijke foto's moet worden opgemerkt dat aan dergelijke foto's weinig waarde kan worden gehecht daar deze door mogelijke enscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld. Bovendien heeft het CGVS geen enkel zicht op waar, wanneer (net als u) en onder welke omstandigheden deze foto's worden genomen (CGVS, p. 16-18). Niet alleen ondermijnt het ontbreken van authentieke en overtuigende documenten ter staving van uw herkomst uw geloofwaardigheid, bovendien kan het CGVS hierdoor enkel afgaan op uw verklaringen die geenszins konden overtuigen." Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen dienstige argumenten aan die deze motieven kunnen weerleggen of in een ander daglicht stellen. Het algemene verweer dat verzoeker zich de vraag stelt welke stukken hij wel had moeten neerleggen doet immers geen afbreuk aan de vaststelling dat de door hem neergelegde documenten geen afdoende bewijswaarde bezitten ter staving van zijn identiteit en herkomst.

Gelet op het voorgaande, besluit de Raad dat de inhoud van de voorgelegde documenten op zich niet kan overtuigen en dat bovendien hun bewijswaarde relatief is om de redenen hierboven uiteengezet. Ze volstaan op zich dus niet om verzoekers verklaringen inzake zijn identiteit en vermeende regio van herkomst aannemelijk te maken.

Bijgevolg moet worden nagegaan of verzoeker middels zijn verklaringen zijn vermeende herkomst uit het dorp Mamur Nabi in het district Puli-Khumri in de provincie Baghlan in Afghanistan aannemelijk kan maken. Aangezien verzoeker verklaarde dat hij van zijn geboorte tot zijn vertrek in 2015 in dit dorp verbleven heeft (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 11-12), van hem weldegelijk de kennis kan worden verwacht waaruit blijkt hij zijn hele leven in zijn vermeende regio van herkomst gewoond heeft. Verzoeker kan gevolgd worden waar hij stelt dat niet van hem kan worden verwacht dat hij een grondige geopolitieke kennis heeft van de ingewikkelde Afghaanse staatsstructuur, doch van verzoeker kan wel worden verwacht dat hij in staat is om zijn herkomst toe te lichten en door middel vragen over zijn geografische en sociopolitieke kennis zijn bekendheid kan aantonen met zijn streek van herkomst en zijn sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoekers geografische, maatschappelijke en sociopolitieke kennis is echter ontoereikend enerzijds en komt ingestudeerd over anderzijds. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat:

"Immers bleek uw kennis over uw regio van herkomst bijzonder oppervlakkig voor iemand die daar zijn jeugd zou hebben doorgebracht. Zo is het vooreerst bijzonder frappant dat u allerm minst vertrouwd leek met de Afghaanse kalender. Zo wist u slechts zes maanden correct te benoemen en bovendien leek u weinig op de hoogte van de Afghaanse jaartelling. U meende verder niet zeker te kunnen aangeven welke de zomermaanden waren: "Ik weet dat Jawza en Saratan zomermaanden zijn" en had bovendien geen enkel idee welke de wintermaanden waren. Dat u dit zou ontgaan in Afghanistan is bevreemdend. In elk geval, u verklaarde afkomstig te zijn uit Puli Khumri en u dan ook gepolst naar de omliggende districten antwoordde u enkel correct Dahana-I-Ghuri en Dushi, beweerde u evenwel verkeerdelijk dat zowel Tala Wa Barfak, Dih Sala als Khinjan aan Puli Khumri grensden en vergat u Nahrin en Baghlani Jadid te vermelden. U beweerde verder dat Samangan, nochtans een provincie, een omliggend district was, maar dan gepolst naar Khuram Wa Sarbagh, nochtans een aangrenzend district uit de provincie Samangan, leek u eerder uit de lucht te vallen. Wat er ook van zij, u dan gevraagd naar de districtscentra van de districten die u dan wel wist op te noemen, moest u het antwoord schuldig blijven daar u nooit uw dorp zou hebben verlaten. Dat u dan wel bepaalde districten bij naam kon noemen, doch het u aan verdere informatie ontbrak wijst op een zeker ingestudeerd karakter van uw verklaringen. Immers had u ook geen weet van enkele dorpen in deze districten, bleek u naast Kunduz, Samangan en Pansjir geen enkele andere omliggende provincie correct te kunnen benoemen (...). Welke de provinciehoofdsteden hiervan waren wist u evenmin, noch had u hier verdere informatie over. U had geen idee op welke afstand Kabul van uw dorp zou liggen, noch wist u wat de naam van de weg richting de hoofdstad was. U verklaarde verder wel dat er ziekenhuizen zouden zijn in uw district, maar slaagde er niet in om er meer dan twee te benoemen. U wist slechts de naam van één enkele school in uw district te noemen en had naast Oezbeken, Tadzjieken en "Farsi-sprekers", geen idee welke andere etniciteiten, zoals Hazara, in uw district zouden verblijven. U had daarnaast geen enkel idee wanneer de laatste nationale verkiezingen waren in Afghanistan en bleek maar weinig te kunnen specificeren waar mensen destijds gingen stemmen: "Op school". U dan gevraagd wie het districtshoofd zou zijn geweest antwoordde u dan wel spontaan dat het Nemati was en kon u zelfs zijn voorganger benoemen. U had echter verder geen enkele informatie over deze personen, noch wist u wie de gouverneur van uw provincie was. Zo ook kon u slechts één politiecommandant benoemen, maar bleek u zijn voorganger niet te kennen. Wat er ook van zij, u dan gepolst naar overige prominente personen uit uw district slaagde u er opnieuw in om twee namen op te geven, maar wist u naast hun functie eigenlijk niets noemenswaardigs over hen te vertellen.

Dat u dan opnieuw zomaar enkele namen zou kunnen opsommen zonder dat u verdere informatie leek te hebben onderstreept het ingestudeerde karakter van uw kennis. U kon verder over 'Cement Hill' niets anders vertellen dan dat er "een cementfabriek" was (...). U had geen idee wie Abdullah Harris of Safar Mohammad Safar waren, nochtans beiden voormalige burgemeesters van Puli Khumri en meende dan wel dat Daesh aanwezig was in Baghlan, maar had geen idee wanneer dat was. U wist verder slechts twee recente incidenten te benoemen, terwijl er wel meer zijn en bovendien had u geen idee wanneer deze twee genoemde incidenten plaatsvonden. U beweerde verder verkeerdelijk dat Abdul Samad Habibi een politiechef zou zijn geweest en had verder geen informatie over hem. Dat hij, nochtans een generaal in het Afghaans leger in uw regio werd gearresteerd toen hij drugs transporteerde leek u te zijn ontgaan. Abdul Jabar Purduli, wél politiechef en verantwoordelijk voor de arrestatie, kende u niet. (...) (CGVS, p. 4-6, 11-12, 14-16, 27-29). Dergelijke gebrekkige kennis overtuigt allerm minst en ondergraaft uw geloofwaardigheid."

Waar verzoeker in het verzoekschrift ter minimalisering van de bevindingen van de commissaris-generaal op dit punt verwijst naar zijn ongeschoold profiel, gaat hij geheel voorbij aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing waaruit genoegzaam blijkt dat dit profiel niet kan volstaan als verschoning voor zijn lacunaire kennis met betrekking tot zijn regio van herkomst: *"De verschoning die u hiervoor telkens aanhaalt, als zou u ongeschoold zijn, overtuigt bovendien amper. Immers kan dit allerm minst als schoolse kennis worden beschouwd en u bovendien gevraagd wat u dan wel de hele tijd zou hebben gedaan in Afghanistan geraakte u niet verder dan "Ik zorgde voor het vee" en gevraagd om uw leven dan te schetsen vatte u dit nogal summier samen. Dat u dan ten aanzien van het CGVS ook nog eens zou verklaren niet naar school te zijn geweest, daar het u niet interesseerde, terwijl dat bij de DVZ nog omwille van economische redenen was, overtuigt dan ook niet. Wat er ook van zij, zelfs van personen met een geringe opleiding, die quasi- ongeletterd zijn mag verwacht worden dat zij omtrent belangrijke feiten in hun leven, die de essentie uitmaken van hun verzoek en hun identiteit en dagelijkse leven, voldoende coherente en duidelijke informatie kunnen geven. Immers betreft het niet louter schoolse kennis, daar in het dagelijkse leven ongetwijfeld wordt gesproken over nabije districten, provincies en provinciehoofdsteden. Dat u hierover onvolledige en zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegt, strookt niet met uw bewering tot aan uw vertrek uit Afghanistan deel te hebben uitgemaakt van de Afghaanse maatschappij. U maakte hoe dan ook allerm minst een ongeletterde indruk: u sprak naast het Pashtu ook Dari en Farsi, u was vertrouwd met Facebook (FB) en bleek bovendien voldoende overweg te kunnen met de Westerse kalender. Dat u overigens verschillende documenten op de DVZ telkens met dezelfde handtekening ondertekende is een sterke indicatie dat u wel degelijk geletterd bent en zich dan ook een profiel tracht aan te meten dat niet met de werkelijkheid overeenstemt (CGVS, p. 7, 11-12, 29-30 & Verklaring DVZ, p. 6)." Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen concrete of dienstige argumenten aan die deze motieven kunnen weerleggen of in een ander daglicht kunnen stellen.*

De bestreden beslissing oordeelde bovendien nog terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn reisweg: *"Ten vierde kon ook uw reisweg richting Europa niet overtuigen. Zo verklaarde u Afghanistan te hebben verlaten "eind 2015", maar wanneer precies dat was, leek u niet te weten. U zou in Nimroz de grens met Iran hebben overgestoken, maar gevraagd wat Nimroz dan was, antwoordde u nogal weinig overtuigend: "Ik denk dat het de provincie is waar de grens is". Welke plaatsen u tussen uw dorp en Nimroz dan zou zijn gepasseerd leek u helemaal niet te weten en waar in Iran u zou zijn gepasseerd evenmin. Wat meer is, u had geen idee waar in Iran u passeerde, noch had u enig idee langs welke kant van de weg men aldaar zou rijden. Dergelijke vage verklaringen overtuigen op zich reeds allerm minst en bovendien beweerde u nadien nog vanuit Bulgarije te worden gedeporteerd richting Afghanistan. Daargelaten u ook dit niet preciezer wist te staven dan "Ik denk eind 2016", wist u dit ook niet beter te staven dan met een kopie van een vliegtuigticket. Ofschoon dergelijke kopieën altijd onderhevig kunnen zijn aan mogelijk knip- en plakwerk en deze dus een uiterst geringe bewijswaarde dragen, is het bijzonder frappant dat dit ticket op naam van 'Utmankhel Shirzad' zou staan. U dan ook gepolst wie dat was, antwoordde u nogal bevreemdend dat het uw naam was en u er op gewezen dat u dit nooit eerder had laten vallen merkte u nogal laconiek op dat u destijds "niet wist dat iedereen een familienaam moest hebben" en u "gewoon Utmankhel zei". Dat u dan ook nog eens zou beweren dat het een stam is, doch niet eens de uwe, raakt kant noch wal en ondermijnt uw geloofwaardigheid eens te meer (CGVS, p. 11, 13). Dat u over een dusdanig ingrijpende gebeurtenis niet meer zou kunnen vertellen dan bovenstaande is opmerkelijk en doet vermoeden dat u op een andere manier, langs een andere weg zou zijn gereisd dan u beweert." Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift bovendien geen concrete of dienstige argumenten bij deze motieven kunnen weerleggen of in een ander daglicht kunnen stellen.*

De argumentatie in het verzoekschrift dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag kan niet dienstig worden aanvaard. De Raad merkt immers op dat uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit het dorp Mamur Nabi in het district Puli-Khumri in de provincie Baghlan in Afghanistan. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan de door verzoeker voorgehouden herkomst. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Ten overvloede wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing op pertinente en terechte wijze werd geoordeeld dat evenmin geloof kan worden gehecht aan de geloofwaardigheid van de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten, gelet op de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing dat *“De ongeloofwaardigheid van uw relaas zou echter ook nog blijken uit de talrijke vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen uw relaas. Zo verklaarde u problemen te hebben gekend in Afghanistan daar uw oom commandant van de ‘lokale politie’ zou zijn geweest. Daargelaten u geen enkel officieel stuk neerlegde ter staving van zijn functie, werd u dan de kans geboden om alles te vertellen wat u wenste over de job van uw oom, maar raakte u niet verder dan dat hij “commandant was”, “tien à vijftien mensen onder zijn bewind had” en hij regelmatig vocht tegen talib. U had verder geen enkele informatie over zijn job en gevraagd hoe lang hij reeds commandant was, wist u dit niet beter te plaatsen dan “vier-vijf jaar”. U meende dat hij voordien aangesloten was bij Hezb-Islami, maar had geen enkel idee wat hij voor hen deed: “Ik kan zeggen dat oom een geweer had”. Wie of wat Hezb-Islami was, wist u niet en waar de ‘lokale politie’ dan voor zou staan evenmin: “Het enige wat ik weet over de politie is dat ze mensen van dezelfde regio zijn die zorgen voor veiligheid daar”: nogal summier. Hoe dan ook, u dan gepolst wanneer uw problemen startten met de taliban merkte u op dat dit na de dood van uw oom was, maar waarom u daar later (alsook bij de DVZ) nog van zou maken dat u eigenlijk ook voor zijn overlijden door hen beschuldigd werd een spion te zijn, is niet duidelijk. In elk geval, wanneer precies u werd beschuldigd leek u niet te weten: “Het was lang geleden, ik was er”, noch leek u duidelijk te kunnen stellen waarom men u als spion zou beschouwen. U verwees verder naar de talib die u beschuldigde als mensen van het dorp, liet pas na aandringen een aantal (onbekende) namen vallen, al had u eigenlijk niets noemenswaardig over hen te vertellen. Wat er ook van zij, u beweerde nadien onder druk van uw oom te zijn verhuisd richting Hussain Khail, en daargelaten u eerder eigenlijk had verklaard nooit elders te hebben verbleven in Afghanistan, bleek u niet precies te kunnen aangeven wanneer dat was: “Drieënhalf à vier jaar geleden”. Zo ook zou uw oom later om het leven komen, legde u hiervan echter geen enkel officieel stuk neer ter staving en had u geen idee wanneer uw oom het leven liet. De vaststelling tot slot dat u klaarblijkelijk nadat u teruggestuurd werd richting Afghanistan er alsnog voor zou opteren om terug te keren naar Puli Khumri en ook uw familie daar nog steeds zou wonen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas eigenlijk finaal (CGVS, p. 6, 18-24).”* Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen concrete of dienstige argumenten aan die deze motieven kunnen weerleggen of in een ander daglicht kunnen stellen.

Voorgaande motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is.

De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Gelet op het feit dat verzoeker zijn herkomst uit Mamur Nabi in het district Puli-Khumri in de provincie Baghlan in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure tot het bekomen van internationale bescherming zijn herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 2-30).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP